

Peygamberimizin Hanımları Annemiz

ARAPÇADA ANA DİLİMİZ

Adım Ayşe Sevde, 19 yaşındayım.

Ben Arapçanın Müslümanların anadili olduğuna inanıyorum. Peygamberimizin hanımları annelerimiz ve konuştuıkları dil de Arapça olduğuna göre, buna kim itiraz edebilir? Bununla birlikte kamptan önce kendimi geliştirmiyordum, öğrenmek için pek bir şey yapmıyordum. Bir gün Ensar Vakfının bir gezisinde Arap bir arkadaşım bana bu TÜRDEK kampını bildirip katılmamı hatırlattı. Ben de Kur'an'ı ve sünneti anlamaya yaklaşmak istiyordum; fırsat bu fırsat diye düşünüp kayıt yaptırmak istedim. Lakin kampın kayıt tarihi bitmişti. Bir şekilde Ahmet Ziya Hocanın telefonunu bulup kendisine mesajla ulaştım ve kayıt tarihinin uzatılmasını rica ettim. Benim gibi pek çok talebe olacak ki kayıt tarihi uzatıldı ve elhamdülillah sonrasında kaydımı yaptırmaya fırsatı buldum. Kampa gelmeden önce, bu işi yapabileceğime, Arapça öğrenebileceğime inancım tamdı; çünkü gerçekten öğrenmek istiyordum Arapçayı. İzlediğim tanıtım filmi ve okuduğum geçmiş kamplara katılan öğrencilerin düşünceleri bana güven vermişti. Kamp şartları ve kuralları da güven telkin etmekle kalmıyor; 45 günde nasıl Arapça anlayıp konuşabileceğimiz sorusunun cevabını da ortaya koyuyor ve inandırıyor.

Kampa geldiğim ilk hafta sanki bir ay gibiydi. Tamamen disiplin gerektiren bir kamp olduğunu fark etmiştim. Derslerin sabahdan akşama devam etmesi de gerçekten başlangıç aşamasında zor bir süreç. Türkçe konuşmak yasak ve günün her saati Arapça konuşmaya mecburuz. Herkes gibi çok zorlandım, konuşamadım. Bazen konuşmak istemedim, beynimin itiraz ettiği anlar bile oldu. Evime rahatıma alışkındım. Ben de ilk hafta ağlayanlardan biriydim, ilk kez ailemden bu kadar uzun ayrı kalmıştım. Gün içinde çok iyi konuşmadığım halde kampın 3. günü Arapça rüya görmüştüm ve bu gerçekten benim için bayağı şaşkınlık vericiydi.

Alışkın olmadığım bir yaşayış biçimi vardı kampta; çünkü uyku düzenim iyi değildi ve uykuyu çok seviyordum. Kampın ortalarında ise bu programa ayak uydurmaya başlamış ve alışmıştım. Üstatlar, yardımcı öğretmenler ve rehber ablaları hep yanımda buldum. Allah hepsinden razı olsun. Kampın ortalarında zihnim Arapça düşünmeye bayağı alışmıştı. Ama bu alışma süreci çok sancılı oldu. Derslerden sonra, kaylule vaktinde, uyumadan önce beynimin sanki büyüdüğünü ve zorlandığını hissetmişim.

Kamp nihayete ererken eve gitme arzum azalmış keşke şu kamp 2-3 ay daha sürse demiştim. Tam alıştığım anda bırakmışım gibi hissettim. Yine de Arapça konuşma melekesi edinmeye yetecek bir vakit bu 45 gün. Çünkü bu bernaıec yani program çok akıllıca ve tüm ayrıntılarıyla hazırlanmış. Bu kampta, Allah'ın insana anadilini öğrettiği gibi, ihtiyaç duyarak öğreniyoruz Arapçayı. Kendimizi Arapça konuşmaya mecbur hissediyoruz. Allah emeği geçen herkesten razı olsun.

Şimdi bu yazıyı evime dönme yolunda yazıyorum. Ve gerçekten halen insanlara cevap verirken Arapça cevap veriyor ve içimden Arapça düşünmeye devam ediyorum. Bu önemli melekeyi bana kazandıran Allah'a hamt ediyor, vesile olan Ahmet Ziya İbrahimoglu ve Ayşe Hocamdan ve emeği geçenlerin hepsinden Allah razı olsun diyorum.

Ağustos 2022
Ayşe Sevde Garip
Niğde Ömer Halisdemir Üniv.
Bilgisayar Mühendisliği 2. Sınıf